

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 1

Siječanj - Veljača 2020

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P., 1842 Buenos Aires
AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084
BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971
BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England
CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada
FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye
GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt
GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA
INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025
SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Bogu se treba služiti
jednodušno 2

Međunarodne Biblijske Studije

Kovčeg donesen u Jeruzalem 12
Davidova pjesma zahvale 15
Božje obećanje Davidu 18
Davidova molitva 21

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

JAN / FEB 2020

First issue published December 2013

Printed in USA

Bogu se treba služiti jednodušno

*„Dat ću narodima čiste usne,
da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu
jednodušno.“
— Sefanija 3: 9 —*

Padom naših prvih roditelja u Edenu, čovjek se ubrzo uplašio svog voljenog Stvoritelja. Taj duh straha, potaknut od Sotone, Đavla, bio je plodno tlo u koje je posijao sjeme zbrke u vezi s vjerskim štovanjem, moralnim i socijalnim standardima te ideologijama među narodima i vladama. Kroz stoljeća ovo je sjeme klijalo i sazrijevalo u bezbroj lažnih i iskrivljenih vjerovanja. Danas su ljudi, unatoč prosvjetljenju svijeta po mnogim linijama, više nego ikad prije zbunjeni i podijeljeni u svojim konceptima vjerskih, političkih i društvenih neodlučnosti.

Bog je međutim svjestan čovjekovih prošlih i sadašnjih stanja te ima plan za objedinjavanje čovječanstva u razumijevanju božanskih načela po svim linijama. Riječ prevedena kao "čisto" u našem uvodnom tekstu znači, prema *strogim hebrejskim definicijama*, "pojasniti" ili "posvijetliti". Zaista, Božji je plan prosvijetliti cijeli svijet u pogledu njegovih standarda pravednosti, istodobno uklanjajući lažne i zbunjujuće

koncepte koji su tisućama godina podjelom mučili čovječanstvo. Samo takav plan može donijeti Stvoriteljjev željeni rezultat da mu čitav ljudski rod služi "jednodušno."

"ISTINSKO SVJETLO"

Jedini Božji Sin, Isus, je ta "istinska svjetlost", "svjetlost svijeta", koja će s vremenom prosvjetliti svakog pojedinca koji je živio na zemlji. (Ivan 1: 9; 8: 12) Tijekom svoje zemaljske službe, Isus je naložio svojim sljedbenicima da također budu svjetla u ovom sadašnjem svijetu tame. (Matej 5: 14) Božanska svrha ovih lučonoša nije bila preobratiti čitavi svijet na Krista tijekom sadašnjeg doba, već služiti kao svjedoci i pomagati u trenutnoj Božjoj nakani pozivanja svih "koji su zazvali ime njegovo."—Djela apostolska 15: 14-17

Kako je ovaj posao napredovao u protekle dvije tisuće godina, Sotona je nastavio njegovati i promicati lažne religije, teorije i prakse među ljudima. Kad se neki od njih doimaju zastarjelim, on stvara nove verzije tame koja će izniknuti i procvjetati kako bi išao ukorak s društvenim promjenama. Kao rezultat toga, mnogi su okrenuti od božjih puteva, i poput Izraelaca u prošlosti, uveli su u svoje sredine različita stajališta, standarde i postupke koji nisu u skladu s pravednošću. Danas su ljudi širom svijeta, bez obzira na religijsko uvjerenje, podijeljeni u više grupa i nema "suglasnosti" o tome što je ispravno ili pogrešno, moralno ili nemoralno, istina ili laž.

Pred kraj svoje zemaljske službe Isus je postavio pitanje hoće li ili neće pronaći "vjere na zemlji" kad se vrati. (Luka 18: 8) Primjećujemo da nije ispitivao hoće li postojati vjerski zanos ili duh vjerske pobožnosti.

"Vjera" na koju se osvrnuo bila je vjera koja se odnosila na istinsko Evanđelje, koje je "prije propovijedano ... Abrahamu." Bila je to sretna vijest da će Bog, u svoje vrijeme i na svoj način, putem potomstva obećanog Abrahamu, blagosloviti "sva plemena zemlje."—Galaćanima 3: 8; 1.Mojsijeva 22: 18; Djela apostolska 3: 25

"NEPOZNATI BOG"

Općeniti pregled vjerskih, političkih, ali i društvenih uvjerenja i praksi kroz stoljeća, zajedno s uvjetima kakvim ih danas vidimo u svijetu pomaže čovjeku da shvati Pavlove osjećaje kad je stajao na brdu Mars i razgovarao s atenskim filozofima. Rekao je: "Atenjani! U svemu ste, vidim, nekako veoma bogoljubni. Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje, nađoh i žrtvenik s natpisom: NEPOZNATOM BOGU. Što dakle ne poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem"—Djela apostolska 17: 22, 23

Mogli bismo pretpostaviti da su Atenjani pohvaljeni zbog otvorenog načina na koji su ispovijedali svoje vjerovanje u boga koga nisu poznavali. Zanimljivo je i da su oni razmišljali o višim silama koje su, sukladno njihovom štovanju mnogih bogova, naizgled bile tu da ih vode kroz sva životne nevolje. Pa ipak, nisu služili niti jednom božanstvu "jednodušno". Takav Bog im je, uistinu, bio "nepoznat".

Među drvenim, kamenim i metalnim idolima diljem današnjeg svijeta nijedan ne može biti pripisan "nepoznatom bogu" kao što je to bio slučaj u drevnoj Ateni. Međutim, možemo biti sigurni ako kažemo da u milijunima srca postoji slika boga ljubavi i dobrote za kojeg bi narod želio vjerovati da postoji. Takva je vizija

vrhunskog bića koje je sposobno i voljno prihvatiti ovaj sadašnji zbunjeni svijet i iz kaosa stvoriti red, mir iz nemira i rata, razumijevanje i suradnju iz gorkih svađa i sukoba ideologija.

To je taj nepoznati bog o kojem ljudi razmišljaju kad često postavljaju opetovano pitanje: "Gdje je Bog u današnjem uznemirenom svijetu?" Vrlo malo ih nudi bilo kakvo objašnjenje, a oni koji nude često daju vrlo plitke riječi poput "Bog kažnjava svijet," ili "To je ono što čovječanstvo zaslužuje." Međutim, postoji Bog koji je, stoljećima, bio nepoznat ljudima i koji je obećao, kako je i zapisano u našem tekstu, da će doći vrijeme kada će on narodima dati "čiste usne", koje će omogućiti svima da mu služe "jednodušno."

Vremenska identifikacija sadržana u ovom divnom obećanju nalazi se odmah nakon što je simbolična "zemlja" "sažgana vatrom" Božje ljubomore, kako je prorečeno u prethodnom stihu. On glasi: "Zato mene čekajte—riječ je JAHVINA—do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana."—Sefanija 3: 8

VIĐENJE

Ljudi koji poštuju Boga stoljećima su bili ohrabrivani da čekaju Gospoda. Isto tako, u svakoj generaciji bilo je onih koji su se pitali zašto Bog i dalje dopušta zlo. Habakuku je Gospod rekao: "Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!" (Habakuk 2: 3) Pavao citira ovo proročanstvo

i primjenjuje ga na drugi Kristov dolazak.—Hebrejima 10: 37

Stoga nema pogreške u vremenu primjene Božjih riječi upućenih Habakkuku. To je vrijeme nakon Isusova povratka, tijekom njegove nevidljive prisutnosti u upravljanju zemaljskim poslovima. Ispunjavanje mnogih proročkih znakova ukazuje na to da trenutno živimo u tom razdoblju. Viđenje sada "govori" pružajući iskrenim učenicima Biblije razumijevanje vremena u kojima žive. Između ostalog, značenje velikog "vremena tjeskobe" koje danas vlada svijetom je uvjerenje da je vrijeme čekanja pri kraju. (Danijel 12: 1; Matej 24: 21) Bliži se vrijeme kada će Gospodin srušiti nepravdu i uzvisiti pravednost na zemlji.

Viđenje je govorilo i o tome što sada vidimo da su narodi okupljeni, da je simbolična vatra Božje ljubomore nad njima i da će, kad taj aspekt božanske intervencije postigne svoju svrhu, čiste usne biti dane narodu. Tada će im se objaviti prethodno "nepoznati" Bog, i srcem će se radovati jer će mu ujedinjeni služiti jednodušno, a njihove pjesme hvale ispunjavat će zemlju njegovom slavom.

Pavao je objasnio Atenjanima neke karakteristike nepoznatog Boga koji "stvorio svijet i sve na njemu." On "ne prebiva u rukotvorenim hramovima", rekao je Pavao. Bio je to pristojan način kako reći Atenjanima da nepoznatom Bogu nisu potrebni takvi hramovi kakve su imali u Ateni za mnoge druge njihove bogove. (Djela apostolska 17: 24) Danas bismo mogli dodati da Bog također ne živi u kraljevskim palačama, dvoranama predsjednika i premijera ili dvorcima diktatora i fanatičnih vladara.

Nepoznati Bog, Pavao nastavio je objašnjavati, "Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja njihova da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas. U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo." (vss. 26-28) Apostol dalje objašnjava da, budući da smo djeca Božja, njegova stvorenja: "ne smijemo smatrati da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku isklesanu umijećem i maštom ljudskom." (vs. 29, *International Standard Version*) Kako li čudesno Pavao, dakle, uspoređuje istinskog Boga sa svim ostalim bogovima.

SUDNJI DAN

Glede općeg neznanja čovječanstva o "nepoznatom Bogu", Pavao kaže da "ne obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate jer ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih." (Djela apostolska 17: 30, 31) Naredba za pokajanje izišla je kroz evanđeosku poruku, i iako je naviještana po cijeloj zemlji, do sada je broj koji je poruku čuo na razumljiv način bio vrlo mali. Stoga, kao i za većinu čovječanstva, Bog se još uvijek "ne obazire" na njihovo neznanje ili prelazi preko njihovog neznanja dok nastavlja pripremati njihov nadolazeći blagoslov.

Taj će im blagoslov doći kroz prosvjetljenje. Primijetite kako Pavao uspoređuje "vremena neznanja" s činjenicom da je Bog odredio nadolazeći "Dan suda". Apostol Petar pojašnjava da ovaj sudnji dan neće biti dugačak dvadeset i četiri sata, već razdoblje od tisuću godina. (2.Petrova 3: 7, 8) Apostol je znao da je to u

skladu s Božjim planom, jer je prorok Izaija napisao: "Jer kad se na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi stanovnici kruga zemaljskoga." (Izaija 26: 9) Isto tako, psalmist je zapisao, "Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj." (Psalmi 96: 13) U prizoru dana suđenja koji je za nas prikazan u Otkrivenju "knjige" su "otvorene", simbol otkrivenog znanja i razumijevanja.—Otkrivenje 20: 12

Nakon prethodne Izaijine izjave da će se narod naučiti pravednosti kad se Božji "sudovi pojave na zemlji", slijedi proročko upućivanje na druge "gospodare osim tebe", za koje kaže da su "gospodarili nama". Oni će, Izaija tvrdi, svi tada biti "mrtvi", "neće oživjeti", pa će čak i spomen na te bivše bogove biti "zatrt." (Izaija 26: 13, 14) To će biti omogućeno prosvjetljenjem sudnjeg dana, kao i činjenicom da Sotona više neće moći varati čovječanstvo, jer će biti okovan. (Otkrivenje 20: 2) Na ovaj će način svim ljudima biti omogućeno da jednodušno uče, obožavaju i služe jedinom "Bogu živomu i istinskomu".—1.Solunjanima 1: 9

Pavao objašnjava da će ovo buduće djelo prosvjetljenja i suda biti u Isusovim rukama i da je Bog svim ljudima pružio uvjerenje time što ga je uskrsnuo od mrtvih. Prorok Izaija predstavio nam je obrise svojstava ovog budućeg suca čovječanstva. Isus je proročanski prepoznat kao "mladica iz panja Jišajeva, izdanak" koji bi trebao izbiti iz njegova "korijena".—Izaija 11: 1

O tome Izdanku, Izaija dalje piše: "Na njemu će duh JAHVIN počivat', duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha JAHVINA. Prodahnut će ga strah JAHVIN: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju, već po pravdi će suditi' ubogima i sud prav izricat' bijednima na zemlji. Šibom riječi

svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta ubit' bezbožnika."—one koji se namjerno suprotstave novom kralju i sudu. "On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove."—vss. 2-5

Ishod ovog pravednog Kristovog vladanja i suda Izaija je opisao simbolično: "Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pásti, a djetešce njih će vodit'. Krava i medvjedica zajedno će pásti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će jesti slamu k'o govedo. Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisanče će ruku zavlačiti u leglo zmijinjke. Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora."—vss. 6-9

ČISTE USNE

Zemlja će se tada ispuniti "znanjem JAHVINIM", jer će on dati ljudima "čiste usne", ili poruku koja će "pomesti utočište laži", zablude i izobličenja koja su zbunila umove padajuće i umiruće rase. (Izaija 28: 17) Tada će biti prosvijetljeni u jedinom istinskom Bogu i naučit će mu služiti s "jednodušno", to jest, svi ujedinjeni. Na to neće biti prisiljeni, ali naučit će ljubiti svog Stvoritelja, jer će biti podučeni o njegovim karakternim osobinama mudrosti, pravde, ljubavi i moći. Naučit će kako se njegova ljubav očitovala i kako je zadovoljena njegova pravda kroz njegovog ljubljenog Sina koji "sebe samoga dade kao otkup za sve." (1.Timoteju 2: 6) Vidjet će njegovu snagu koja se očituje u uskrsnuću. Napokon će shvatiti njegovu mudrost u dopuštanju zla i u njegovu planu punom ljubavi za oporavak palog poroda.

U svojim riječima Timoteju, Pavao objašnjava da je Božja želja da se svi ljudi spase i "dođu do spoznaje istine". To će znanje, usredotočeno na "otkup za sve", biti "u svoje vrijeme dano svjedočanstvo" svim ljudima. (vss. 4, 6) "Vrijeme" je određeno vrijeme tijekom kojeg će svijetu suditi pravedni sudac, Krist Isus. U vezi s tim danom prorok Mihej je napisao: "Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema." (Mihej 4: 2) "Sion" se ovdje koristi kao simbol nebeske mijene Kristovog kraljevstva. S Kristom na gori Sion bit će "malo stado" koje ga je vjerno slijedilo, sve do smrti. (Luka 12: 32; Otkrivenje 14: 1, 4; 2 :10)

Jeruzalem, kako je prikazan u Mihejevom proročanstvu, simbolizira zemaljsku mijenu kraljevstva. "Knezove na cijeloj zemlji" Bog će imenovati zemaljskim predstavnicima za izvršavanje Kristovih uputa. (Psalmi 45: 16) Iz njih će proizaći "riječ JAHVINA"—riječi pouke, "čiste usne", koje će prosvijetliti cijelo čovječanstvo i tako pružiti punu priliku svima da se okrenu nebeskom Ocu.

Od ovog smo vremena uvjereni, da "smrti više neće biti." (Otkrivenje 21: 4) Narod, podignut iz mrtvih, naučit će temeljnu istinu koju je Pavao tako davno izjavio: "Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem." (Rimljanima 6: 23) Čovječanstvo će se radovati shvativši da će prihvaćanjem životne obveze stvorene Kristovim otkupiteljskim djelom i poštivanjem zakona njegova kraljevstva živjeti zauvijek. Život će vječni živjeti nakon što u potpunosti iskoriste priliku za sudjelovanjem u simboličkom "stablu života" i "vodi života" koja će, u Kristovom kraljevstvu, poteći s "prijestolja Božjeg i Jaganjčevog."—Otkrivenje 22: 1-3, 14, 17

Doista će postojati jedna svjetska vlada, utemeljena na ispravnim zakonima i osobinama prepunim ljubavi jedinog istinskog Boga. Zakoni Božji neće biti samo naučeni, nego i zapisani u srcima ljudi, uvjerava nas Biblija. Tada nitko neće trebati reći susjedu: "Spoznavajte JAHVU!", jer svi će ga poznavati, i malo i veliko. (Jeremija 31: 33, 34) Tako će doći do radosnog ispunjenja iz našeg uvodnog teksta, kada će svi "moći zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno."

Kovčeg donesen u Jeruzalem

***Ključni redak: „Tako je
sav Izrael prenosio gore
Kovčeg saveza
JAHVINA, radosno
klićući uz jeku rogova,
truba i cimbalu, igrajući
uza zvuke harfe i citre.“
1.Ljetopisa 15: 28***

***Izabrani tekst:
1.Ljetopisa 15: 1-29***

APOSTLE PAVAO
govorio je o Božjem
svjedočanstvu da je
izraelski kralj David bio
"čovjek po njegovom srcu,
koji će ispuniti sve njegove
želje." (Djela apostolska
13: 22) Pavao nije
zaključio da je David
savršen poput Boga, već
samo da je imao iskreno
srce u skladu s Božjim

obećanjima i uputama. Današnja lekcija usredotočena je
na Davidovu želju da služi Bogu vraćajući kovčeg
saveza u Jeruzalem nakon mnogo godina.

Kovčeg saveza, smješten u najsvetijem mjestu
Tabernakla, gdje je Bog govorio Mojsiju tijekom
pustinjskog iskustva Izraela. (2.Mojsijeva 25: 10-22)
Kovčeg, koji su nosili svećenici, prethodio je Izraelcima
kada su prelazili preko rijeke Jordan u Kanaan. (Jošua 3:
14-17) Bio je također presudan u pobjedama u Jerihonu i
ratu protiv Aja. (Jošua 6: 1-27; 8: 1-35) Na ove i druge

načine, Kovčeg saveza je svjedočio da je Božja naklonost nad Izraelcima.

Međutim, nakon što su Izraelci ponavljali grijehе protiv Boga, posebno sinovi svećenika Elija, Filistejcima je omogućeno da zaplijene i odnesu kovčeg saveza. (1.Samuelova 2: 12, 27-36; 5: 1) Nakon sedam mjeseci neprekidne kuge, Filistejci su stavili kovčeg u kola i poslali ga u Bet Šemeš zajedno sa zlatnim draguljima kao žrtvom naknadnicom. Radosna zabava stanovnika Bet Šemeša pretvorila se u očaj kad je više od pedeset tisuća ljudi ubijeno zbog pogleda u kovčeg suprotno Božjim uputama.—1.Samuelova 6: 1-21

Nakon što je zatražena pomoć, kovčeg je premješten u kuću Abinadaba gdje je njegov sin Eleazar određen da ga čuva. Izvještaj kaže, "Od dana kad je Kovčeg bio postavljen u Kirjat Jearimu, prođe mnogo vremena – dvadeset godina – i sav je dom Izraelov uzdisao za JAHVOM." (1.Samuelova 7: 1, 2) Nakon ovog dugog razdoblja, tijekom kojeg je David postao kralj Izraela, on je objavio: "Prenijet ćemo k sebi Kovčeg svoga Boga." (1.Ljetopisa 13: 3) Izgrađena su nova kola za prijevoz kovčega natrag u Jeruzalem. U jednom trenutku su se kola umalo prevrnula, zbog čega je jedan od vozača, Uza, stavio ruku na kovčeg kako ne bi pao. Istog trenu ga je Bog zgromio. Ne shvaćajući zašto je Bog uzeo život Uzi, David je tri mjeseca ostavio Kovčeg u kući Obed-Edomovoj.—vss. 7-14

Po povratku u Jeruzalem, David je pobijedio u dvije bitke protiv filistejskih napada, slijedeći izričito Božje upute. (1.Ljetopisa 14: 8-17) Nakon promišljanja, David je shvatio da njegov prvi pokušaj da vrati kovčeg na kolima nije bio u skladu s Božjim uputama. Sada, u

potpunom skladu s Gospodinom, David je pripremio mjesto za kovčeg u Jeruzalemu.—1.Ljetopisa 15: 1

Slijedeći Božje upute date Mojsiju, David je rekao: "Ne smije nositi Kovčeg Božji nitko osim levita, jer je njih izabrao Jahve da nose Kovčeg Jahvin i da mu služe do vijeka." (vs. 2, *NASB*) Promatranje kako je David prenio kovčeg u Jeruzalem prema Božjoj volji, a ne po svojoj vlastitoj, divan je primjer za nas. Svakodnevno nastojmo biti poput Davida, čovjeka po Božjem srcu, koji će ispuniti svu njegovu volju. Ako uspijemo, moći ćemo se radovati slavljem i zahvalnošću našem nebeskom Ocu.

Davidova pjesma zahvale

Ključni redak:
**„Hvalite JAHVU,
prizivajte mu ime;
navješćujte među
narodima djela
njegova.“**

1.Ljetopisa 16: 8

Izabrani tekst:
1.Ljetopisa 16: 1-36

DAVIDOVA ODLUČNOST
da vrati kovčeg Saveza u Jeruzalem trebala je motivirati Izrael na bliže odnose s Bogom. Njihova povijest traženja drugih bogova i ignoriranje Gospodinovih uputa donijeli su Davidu veliku nevolju s narodom. Sada se nadao da će prisutnost Kovčega natjerati Izrael da se pokaje

zbog svojih prethodnih grijeha i još jednom slavi Boga.

Nakon što je stavio kovčeg u šator kojeg je pripremio, David je prinoseći paljenice i pričesnice Bogu "bлагословio narod JAHVINIM imenom," te je svakom dao porciju kruha, mesa i vina. S tako usmjerenim umovima prema Bogu, David je odredio levite da služe pred Kovčegom, a glazbenike i pjevače da slave pjesmom. (1.Ljetopisa 16: 1-7) Naš ključni stih započinje ovaj prekrasni psalm slave, pozivajući Izrael da se zahvali za mnoga djela koja im je Bog učinio. Ova pjesma u cijelosti govori o čudesnim Božjim djelima među narodima u ime Izraela.—vss. 8-36

Neki bi mogli pretpostaviti da je Bog zauvijek odbacio Izrael zbog njegovog bezakonja. Međutim, usmjerili bismo njihovu pažnju na ovaj psalm koji tješi Izrael i ponavlja Gospodinovu vječnu brigu za njih. To je sažeto u osjećajnosti završnih stihova koji glase:

"Slavite JAHVU jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova. I recite: 'Spasi nas, o Bože, Spasitelju naš, i saberi nas i izbavi nas od bezbožnih naroda, da slavimo tvoje sveto ime, da se ponosimo tvojom slavom. Blagoslovljen JAHVE, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka!'" —vss. 34-36

Mnoga od iskušenja Izraela bila su za kršćane opomena, a u ovom prikazu Davidove poučne pjesme vidimo one koji su u današnje doba pozvani da budu Božji ljudi. (1.Korinćanima 10: 11) Izrael je u Starom zavjetu često bio Božji odabrani narod. (2.Mojsijeva 19: 5, 6; Psalmi 147: 19, 20; Amos 3: 2) Jedan posebno lijep stih s tim u vezi nalazi se u ovim riječima: "Ta ti si narod posvećen JAHVI, Bogu svome; tebe je JAHVE, Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod."— 5.Mojsijeva 7: 6

Usporedite ove riječi s izjavom apostola Petra Kristovim sljedbenicima: "A vi ste *rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela* Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu; vi, nekoć *Ne-narod*, a sada *Narod Božji*; vi *Ne-mili*, a sada *Mili*." (1.Petrova 2: 9, 10) U mnogočemu Petrove riječi odražavaju Davidov psalam koji je sadržan u današnjoj lekciji. Apostol Pavao, izjavljuje, u stvari, da je namjera izraelskog Zakona o savezu bila da ih vodi Kristu koji je postao Abrahamov potomak. (Galaćanima 3: 15-24) Zatim je otvoren poziv i Židovima i poganima da budu "u Kristu" i postanu dio potomstva.—vss. 25-29

Budimo odlučni, kao što je David bio, u hvali našeg ljubljenog Nebeskog Oca i njegova Sina Krista Isusa. Također, neprekidno zahvaljujmo za čudesna djela

našega Boga. "U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu."—1.Solunjanima 5: 18

Božje obećanje Davidu

Ključni redak: „Jer kad se ispune tvoji životni dani i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će biti između tvojih sinova, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. On će mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek.“

1.Ljetopisa 17: 11, 12

Izabrani tekstovi:

1.Ljetopisa 17: 1-15

zavjesama!" (1.Ljetopisa 17: 1) Nagoviješteni prijedlog da se sagradi "kuća" za Kovčeg se Nathanu činio umjesnim i smjernim, pa ga je podržao.—vs. 2

Te iste noći, međutim, riječ Gospodnja dođe do Natana i objasni da Bog nikada nije tražio da se sagradi kuća za njegovo prebivalište otkad je izveo Izrael iz Egipta. Uputio je Natana da podsjeti Davida kako ga je vodio od mladog pastira do vođe Izraela i da se zalaže za pokorenje svih njihovih neprijatelja kako bi narod

DOK JE NAROD IZRAELA napredovao pod Gospodnjim blagoslovom i bio uspostavljen kao moćan narod pod kraljem Davidom, vjerovao je da je šator u kojem je bio smješten kovčeg saveza inferiorniji njegovom pravom mjestu u Jeruzalemu. Bez sumnje, Uzahina pouka učinila je Davida pažljivijim poštujući sve što je učinjeno u vezi sa svetohraništem i njegovim službama, pa je potražio savjet svog prijatelja i savjetnika, proroka Natana. David mu reče: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg saveza Jahvina pod

mogao živjeti u miru. Tada je Bog dao ovo veliko obećanje Davidu: "JAHVE će ti podići dom." —vss. 3-10

Ovo nije bilo obećanje doslovnog doma, već je bilo jamstvo Davidu da njegova obitelj neće biti odsječena s prijestolja. Davidova je "kuća" bila ovjekovječena Salomonom i nastavljala je kraljevsku liniju Izraela kroz pleme Judino nekoliko stoljeća. To, međutim, ne bi ispunilo konačnu svrhu Gospodinova obećanja. Iako David to nije shvatio, obećanje se trebalo izričito odnositi na budućeg Mesiju i njegovo kraljevstvo.

Primjećujemo da su se riječi našeg ključnog stiha odnosile na Davidovog sina Salomona, u doslovnom smislu, jer je on doista sagradio hram, ali težina obećanja ispunjena je kroz Krista, Mesiju. Iako Davidu nije bilo dopušteno graditi hram, njegova je privilegija bila skupljati materijale potrebne Salomonu za dovršavanje tog posla.—1.Ljetopisa 28: 9-21; 29: 1-9

Bog trenutno okuplja one koji će postati simbolično kamenje velikog Kristovog hrama, a to je blagoslov cijelog čovječanstva u Božjem kraljevstvu. Oni, kaže apostol Petar pristupiše k Isusu, "*Kamenu* živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, i kao živo se kamenje ugradiše u duhovni Dom za sveto svećenstvo." (1. Petrova 2: 4, 5, *J. B. Phillips New Testament*) Priprema ovog kamenja će se nastaviti sve dok se svi pravilno ne uklope u duhovni hram.

Hram Božji u današnje vrijeme ne djeluje kao blagoslov čovječanstva. Blagoslov svih zemaljskih obitelji kroz taj duhovni hram i uz njihovog velikog vođu i kamena temeljca, Krista Isusa, započet će kada se

svo "živo kamenje" pripremi i od mrtvih podigne u "slavu, čast i neraspadljivost." (Rimljanima 2: 7) Budimo ohrabreni spoznajom da sva iskušenja koja dolaze pred nas predstavljaju zapravo klesanje nas samih kao kamenja, kako bismo bili postavljeni na pravo mjesto u hramu Božjega vječnog kraljevstva.

Davidova molitva

Ključni redak: „Jahve, nema takvoga kakav si ti, niti ima Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli.“

1.Ljetopisa 17: 20

Izabrani tekstovi:

1.Ljetopisa 17: 16-27

PRIMIJETILI SMO, u prethodnim lekcijama, božansku Davidovu narav. U današnjem odlomku izabranog pisma čujemo Davida kako svjedoči da ništa što je učinio nije njegovo vlastito djelo, već samo Božje. Rado govori kako su blagoslovi koji su

obećani Izraelu puno veći od onih za njega osobno. "Tko sam ja, o Bože JAHVE, i što je moj dom te si me doveo dovdje? Pa i to je bilo premalo u tvojim očima, o Bože, nego si dao obećanja domu svoga sluge i za daleku budućnost i pogledao si na me kako se gleda na ugledna čovjeka, o Bože JAHVE!"— 1.Ljetopisa 17: 16, 17, *The Living Bible*

Međutim, ovaj je čovjek po Božjem srcu shvatio da su obećanja Izraelu bila uvjetovana njihovom poslušnošću. Zbog čestih pobuna protiv Boga u prošlosti, možda se činilo vjerojatnim da će se Davidovi nasljednici na prijestolju konačno potpuno okrenuti od Boga koji ih je izbavio iz egipatskog ropstva. Doista, nešto više od pet stotina godina kasnije kralj Zedekija bio je posljednji kralj Izraela. Jeruzalem je opsjeo i svrgnuo Nabukodonozor, a narod je zarobljen u Babilonu.

Razumijemo da su buduće generacije vladanja obećane Davidu trebale imati svoje konačno ispunjenje u mnogo većem kraljevanju Krista, Davidovo potomstvo, u njegovom mesijanskom kraljevstvu. Dio anđelove poruke Mariji koju smo spomenuli u prošloj lekciji odnosi se na ovo veće kraljevstvo. Govoreći o Isusu, anđeo je rekao: "On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati *prijestolje Davida*, oca njegova, i *kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek* i njegovu kraljevstvu neće biti kraja."—Luka 1: 32, 33, *New American Standard Bible*

Mesijino kraljevstvo je s dobrim razlogom oblikovano kao "prijestolje Davidovo". Ime David označava "voljenog". David je ograničeno vrijeme sjedio na prijestolju Božjeg kraljevstva, kao i njegovi potomci. Veći David, Krist Isus, sjedit će na prijestolju kraljevstva Božjeg i uspostaviti će ga zauvijek. "Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast: ... Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama."—Izaija 9: 6,7

Isus će postati priznati vladar ne samo nad Izraelom, kao u Davidovoj vladavini, već nad svim narodima i rodovima na zemlji. "Jačanje njegove vlasti" znatno će nadmašiti Davidovu. Neće ga ometati pobune ili sukobi bilo koje vrste. On će uspostaviti vječni mir, a njegovoj pravednoj vlasti neće biti kraja. Kad je Mesijino kraljevanje bude u potpunosti usavršilo sve te stvari, on će predati kraljevstvo Nebeskom Ocu, "da Bog bude sve u svemu." —1.Korinćanima 15: 24-28

David je shvatio Božje sjevladajuće providnosti u povijesti Izraela. Koliko li će se još više radovati kada nakon uskrsnuća u potpunosti uvidi da će Božja obećanja za Izrael tada biti proširena na sve ostale narode i rodove na zemlji! S još većom radošću David će ponoviti hvalu Bogu riječima: "Sve velike stvari koje si već učinio za mene nisu ništa u usporedbi s onim što si obećao učiniti u budućnosti!"
